

حذف عجیب بازیکنان از یک استقلال و پرسپولیس؛ فقط خامرو بکوف دعوت شد

کودتای کاتار و اوارو علیه ستاره ها

استقبال معنادار بختیاری زاده از تصمیم سرمربی ازبکستان ← فرصت تارتار برای احیای اوستون اورونوف در فیفادی ←

اولین مدال کاروان ایران به نام بسکتبال ضرب شد شکار اژدها در سرزمین آفتاب

← پنج بازیکن تیم ملی بسکتبال از خدمت سربازی معاف شدند

← سکوی از دست رفته در توپوهاشی؛ دست صادقی از مدال کوتاه ماند

← ورزشکاران وو شو، کاراته و کبیدی امروز به میدان می روند؛ امیدوار به صید طلا

از بازگشت سردار
تا گلزنی دوباره زاهدی

خط آتش تیم ملی در سيطرة لژیونرها

رگ خواب دربی ها در دست طارمی
برنامه ویژه سرمربی تیم ملی برای خط حمله

جست و جو برای بازی تدارکاتی
سوم تیم ملی به نتیجه نرسید

قلعه نویی در محاصره زمان

پرونده خدمت بیرانوند
وارد مرحله تازه ای شد

دروازه بان تیم ملی یک قدم تا سربازی

مربی مستعفی تیم ملی
به استقلال می رود یا گل گهر؟

آندو به لیگ برتر برمی گردد

چرا پرخاشگری و بی اخلاقی
در فوتبال ایران تکرار می شود؟

تنبیه می کنیم اما تربیت نمی کنیم

انصاری: مردان اخلاق کجای فوتبال ما هستند؟

● سرمقاله

بهترین تصمیم برای ورزش

مجید سلطانی
خبرنگار

بازی های آسیایی دومین روز رسمی خود را هم پشت سر گذاشت.

در میان اولویت های مهم در رویدادهای رسمی ورزش دنیا، بازی های آسیایی از اعتبار بالایی برخوردار است. ارزش مدال آوری برای کشورها به این دلیل که جایگاه کشورها را در ورزش قاره نشان می دهد، موجب می شود کشورها به دنبال موقعیتی ممتاز در جدول توزیع مدال ها باشند.

چین، ژاپن، کره جنوبی، هند، ازبکستان، چین تایپه و ایران همواره در میان برترین های قاره بوده اند و جدول توزیع مدال ها، نام این کشورها را در صدر می بیند.

اما جدا از جدول توزیع مدال ها، حقیقتی وجود دارد که نمی توان آن را نادیده گرفت، کشورهایی که در صدر جدول رقابت ها هستند، افق های دیگری را در نظر دارند؛ المپیک یا رویدادهای مهمی مانند قهرمانی جهان. تیم ملی والیبال ژاپن با در نظر گرفتن این نکته ظریف، تصمیم گرفته تلفیقی از تیم های اول و دوم والیبال خود را به بازی های آسیایی بفرستد چون موقعیت تیم والیبال این کشور انقدر ممتاز شده که به خود حق می دهد به فتح قله های دیگر فکر کند. مسابقاتی مانند المپیک، لیگ ملت ها یا قهرمانی جهان.

روزگاری ما هم در والیبال چنین موقعیتی داشتیم و امید همه ورزش دوستان ایرانی رسیدن دوباره به همان جایگاه است تا مدال طلای رویدادهایی مانند بازی های آسیایی را حتی با تیم دوم هم به دست آوریم.

والیبال ما می تواند روزهای درخشان گذشته را تکرار کند. نگاهی به دیروز به ما می گوید هیچ یک از آن افتخارات، تصادفی و اتفاقی نبود و همه آن روزهای آفتابی، قابل تکرار است.

تنها باید جدی کار کرد، برنامه درست ریخت، انتخاب های درست انجام داد، خستگی ناپذیر ایستاد و در نهایت از همه تصمیم های درست، در زمان مناسب دفاع کرد.

ورزش ایران به دلیل برخورداری از دریای استعداد ورزشکاران بی بدیلش، شایستگی افتخار و بالانشینی را دارد و امیدواریم این استعداد های ناب با برنامه ریزی مناسب و مدیریت علمی مدیرانمان روی سکوهای افتخار و قهرمانی بایستند.

خبر

حذف عجیب بازیکنان ازبک استقلال
و پرسپولیس، فقط خامروبوکوف دعوت شد

کودتای کاناورو علیه ستاره‌ها

تیم ملی فوتبال ازبکستان در فیفادی پیش‌رو سه دیدار دوستانه برگزار خواهد کرد؛ دیدارهایی که برای شاگردان فابیو کاناورو می‌تواند بخشی از برنامه آماده‌سازی آنها برای حضور در جام ملت‌های آسیا باشد. ازبکستان در نخستین بازی خود دوم مهرماه در ورزشگاه استقلال شهر فرغانه به مصاف تیم ملی ایران می‌رود و پس از آن برابر سوریه و کره جنوبی قرار خواهد گرفت. کاناورو برای این سه مسابقه فهرست بازیکنان دعوت‌شده را اعلام کرده و نکته قابل توجه در این فهرست، غیبت چند بازیکن شناخته‌شده ازبکستان است که در لیگ برتر ایران فعالیت می‌کنند. رستم آشورمافوف و جلال‌الدین ماشاریپوف از استقلال و همچنین ایگور سرگیف و اوستون اوروفوف از پرسپولیس در فهرست جدید تیم ملی کشورشان حضور ندارند؛ موضوعی که با توجه به جایگاه این بازیکنان در فوتبال ازبکستان، پرسش‌های زیادی ایجاد کرده است. این اتفاق زمانی عجیب‌تر به نظر می‌رسد که همین بازیکنان در مقاطع مختلف بخش مهمی از ترکیب تیم ملی ازبکستان را تشکیل داده‌اند و برخی از آنها در فهرست این تیم برای جام جهانی نیز حضور داشته‌اند. حذف همزمان چهار بازیکن شاغل در دو باشگاه بزرگ فوتبال ایران، نمی‌تواند صرفاً یک اتفاق معمول در انتخاب بازیکنان تلقی شود و دست‌کم نشان می‌دهد شرایط بازیکنان ازبک حاضر در لیگ ایران با انتظارات کادرفنی تیم ملی کشورشان فاصله گرفته است. در میان بازیکنان شاغل در لیگ برتر ایران، تنها اودیلجون خامروبوکوف، هافبک ترانکور در فهرست جدید کاناورو قرار گرفته است. غیبت سایر بازیکنان ازبکستانی حاضر در لیگ ایران، آن هم در آستانه رقابت‌های مهم ملی، یک چالش جدی برای آنها محسوب می‌شود. نکته قابل توجه این است که لیگ ایران در سال‌های اخیر مقصد مهمی برای بازیکنان ازبکستان بوده و استقلال و پرسپولیس نیز همواره از تیم‌های مورد توجه بازیکنان این کشور بوده‌اند. اکنون حذف نام چهار بازیکن ازبک از فهرست تیم ملی، تصویری متفاوت از شرایط آنها ارائه می‌دهد: تصویری که نشان می‌دهد حضور در فوتبال ایران لزوماً به معنای تثبیت جایگاه در تیم ملی ازبکستان نیست. کاناورو حالا در مسیر آماده‌سازی تیمش برای جام ملت‌های آسیا، تصمیم گرفته تغییراتی جدی در فهرست خود ایجاد کند و بازیکنان شاغل در لیگ ایران بیش از دیگران تحت تأثیر این تصمیم قرار گرفته‌اند.

فوتبال ایران

عبدی: چین به دنبال تساوی بود

حسین عبدی در نشست خبری پس از دیدار تیم‌های ملی فوتبال امید ایران و چین که با تساوی بدون گل دو نیم به پایان رسید، اظهار کرد: «بازی را خوب شروع کردیم و تمام تلاش خود را به‌کار گرفتیم که به گل برسیم اما گویا فلسفه فوتبال چین عوض شده و گاملاً در دفاع از چند لایه بازی می‌کرد. آنها بجز دو شوت از راه دور، موقعیت دیگری نداشتند. چین علاقه داشت مقابل ما به تساوی برسد و به آنها تریک می‌گویم که با ما مساوی کردند، اما تیم‌هایی می‌توانند در تورنمنت بمانند که موفق‌تر عمل کنند.» سرمربی تیم ملی امیر با اشاره به اینکه همچنان برخی بازیکنانی که به تیم ملی دیررسیدند چت‌لگ بودند، عنوان کرد: «ما از قبل این موضوع را می‌اناستیم و به برخی بازیکنان در نیمه اول و به برخی در نیمه دوم بازی دادیم. بازیکنان خوب عمل کردند ولی تیم چین در دفاع خوب بود. موقعیت‌های خوبی برای گلزنی داشتیم اما با توجه به تراکم دفاعی چین به گل نرسیدیم. با اینکه آنها خشن بازی می‌کردند ولی برخی مواقع داور خطا نمی‌گرفت. گل زدن مشکل تمام تیم‌هاست و روی این موضوع کار می‌کنیم. شهرآبادی مشکلی داشت که باید حل می‌شد. او باید از اول بازی می‌کرد تا تعویض دیگرمان نسوزد. برخی بازیکنان ملی نیز مثل سعید سرخریزان و حسین زاده دیربه تیم‌ملی اضافه شدند اما باوجود این می‌توانستیم به گل برسیم.»

حسین زاده: نتیجه بازی دلخواه ما نبود

امیرحسین حسین‌زاده بازیکن تیم فوتبال امید ایران بعد از تساوی بدون گل مقابل چین اظهار داشت: «نتیجه بازی امروز دلخواه ما نبود، اما باز هم جای شکرش باقی است که بازی را نابختم و نتوانستیم یک امتیاز بگیریم. چین تیمی بود که خیلی دفاع می‌کرد و کلاً سیستمشان روی همین بود که دفاع کنند و بتوانند روی اتفاقات گل بزنند، اما این اتفاق نیفتاد. ما هم خیلی تلاش کردیم و موقعیت‌هایی هم داشتیم که تبدیل به گل نشد.» بازیکن تیم ملی امید در خصوص ارزیابی‌اش از این تورنمنت عنوان کرد: «تا الان دو بازی کرده‌ایم و هر دو حریفان تیم‌های قابل و خیلی کاملی نبودند. هم امارات و هم چین تیم‌هایی نبودند که بتوانند در ادامه تورنمنت بمانند. چین در کل بازی چیزی برای ارائه نداشت. آنها می‌خواستند، دعوا کنند و بازیکنان ما را بزنند. اما تیم‌هایی مثل کره، ژاپن، عربستان و ازبکستان قدرتمند هستند و می‌خواهند مقام بیاورند و ما هم تلاش می‌کنیم با بهترین نتیجه برگردیم.»

دو نوبت تمرین ملی پوشان در یک

تیم ملی فوتبال ایران در ادامه برنامه‌های آماده‌سازی خود، صبح روز گذشته تمرینات بدنسازی و هوایی را در مجموعه یک پیگیری کرد. این تمرین از ساعت ۱۱:۳۰ تا حدود بازیکنان آغاز شد و ملی‌پوشان در ابتدا با استفاده از دو چرخه بدن‌های خود را گرم کردند و سپس روی تشک‌های مخصوص به انجام حرکات کششی و نرمشی پرداختند. بازیکنان پس از حدود نیم ساعت انجام تمرینات کششی، نرمشی و استقامتی، بخش بعدی برنامه خود را با تمرینات وزنه دنبال کردند. تمرین صبحگاهی ملی پوشان پس از یک ساعت به پایان رسید و بازیکنان پس از صرف ناهار به اتاق‌های خود رفتند تا استراحت کرده و برای تمرین نوبت بعداظهر آماده شوند. عصر امروز ملی پوشان تمرینات خود را زیر نظر امیرقلعه‌نویی برگزار کردند.

گزارش یک

ایلیا بهزادول

خبرنگار

شهاب زاهدی با گلزنی در جام حذفی مالزی، خودش را به نخستین بازیکن ایرانی تبدیل کرد که در فصل ۲۷-۲۰۲۶ به آمار دو رقمی گل زده می‌رسد؛ آماري که در فاصله کوتاهی تا آغاز اردوی تیم ملی، اهمیت ویژه‌ای برای امیر قلعه‌نویی دارد. جوهور دارالتعظیم ظهر روز گذشته در دور رفت مرحله یک چهارم نهایی جام حذفی مالزی مقابل پنانگ قرار گرفت؛ مسابقه‌ای که زاهدی را به دلیل استراحت دادن به چند مهره اصلی، روی نیمکت داشت. مهاجم ایرانی در دقیقه ۵۶ زمانی وارد زمین شد که جوهور با نتیجه ۳ بر یک پیش بود، اما خیلی زود اثرگذاری خود را نشان داد. جوهور در دقیقه ۶۳ به گل چهارم رسید و ۵ دقیقه بعد، زاهدی پاس عرضی از سمت راست محوطه جریمه را با یک ضربه سرضرب به گل تبدیل کرد تا در نهایت تیمش با نتیجه ۷ بر ۲ به پیروزی برسد.

این گل، دهمین گل زاهدی در فصل جاری بود. او پیش از این در ۵ مسابقه سوپر لیگ مالزی ۷ گل زده بود و در جام حذفی نیز با وجود حضور تعویبی در یک مسابقه، ۲ گل به ثمر رسانده بود. به این ترتیب، مهاجم جوهور در مجموع رقابت‌های فصل به ۱۰ گل رسیده و در حالی به اردوی تیم ملی بازمی‌گردد که از نظر آماری یکی

از آماده‌ترین مهاجمان ایرانی خارج از کشور است. درخشش زاهدی البته در شرایطی رقم می‌خورد که ساختار فهرست جدید تیم ملی، یک نکته قابل توجه دارد: در فهرست امیر قلعه‌نویی مهاجم نوک تخصصی دیده نمی‌شود. این موضوع نشان می‌دهد سرمربی تیم ملی در مقطع

مسیر صدرنشینی از پیروزی مقابل کره شمالی می‌گذرد

توقف پشت دیوار چین

گزارش بازی

تیم امید ایران در دومین مسابقه خود از مرحله گروهی بازی‌های آسیایی ناگویا مقابل چین به تساوی بدون گل رسید؛ نتیجه‌ای که اگرچه سه امتیاز را برای شاگردان حسین عبدی به همراه نداشت، اما باعث شد ایران با چهار امتیاز و به لطف تقاض گل بهتر همچنان در صدر جدول گروه‌باقی بماند. چین نیز با همین تعداد امتیاز در رده دوم قرار دارد تا سرنوشت صدرنشین گروه همچنان به دیدارهای پایانی کشیده شود. ایران مسابقه را با نمایش بهتری نسبت به حریف آغاز کرد و در بخش قابل توجهی از نیمه نخست مالکیت توپ را در اختیار داشت. شاگردان عبدی تلاش می‌کردند با گردش توپ و شوت‌های خارج از محوطه جریمه راهی برای رسیدن به دروازه چین پیدا کنند و در چند صحنه نیز موقعیت‌هایی برای باز کردن دروازه حریف به‌دست آوردند. بااین حال، ضربات بازیکنان ایران دقت و قدرت لازم برای تغییر نتیجه را نداشت و نیمه نخست بدون گل به پایان رسید.

مهم‌ترین اتفاق این نیمه امیر برای ایران یک اتفاق نگران‌کننده بود. عباس کهریزی، بازیکن اومینیوم ارک که با پیش از خروج از زمین نمایش قابل قبولی ارائه کرده بود، در دقیقه ۴ دچار مصدومیت شد. در صحنه‌ای که تلوزیون ژاپن نیز آن را در تصاویر آهسته به نمایش گذاشت، پای کهریزی هنگام حرکت در زمین گیر کرد و مچ پای او پیچ خورد. شدت در به اندازهای بود که مهاجم ایران پس از این اتفاق فریاد کشید و با مشت‌هایش روی زمین گویید. کادر پزشکی وارد زمین شد و در نهایت کهریزی جای خود را به یوسف مرزعه داد.

با شروع نیمه دوم، جریان مسابقه تغییر کرد. چین فشار بیشتری روی دروازه ایران وارد کرد و در همان دقیقه ابتدایی چند بار خط دفاعی شاگردان عبدی را تحت فشار قرار داد. یکی از خطرناک‌ترین حملات چینی‌ها نیز با برخورد توپ به تیر دروازه خلیفه همراه شد. در این مقطع، چین چند مرتبه تا‌باز کردن دروازه ایران پیش رفت و شرایط برای تیم امید دشوارتر از نیمه اول شد. حسین عبدی برای تغییر شرایط بازی دست به تعویض‌های هجومی زد و تلاش کرد جریان

مسابقه را دوباره در اختیار تیمش قرار دهد. تغییرات سرمربی تیم امید باعث شد ایران در ادامه مسابقه چند موقعیت مناسب به‌دست بیاورد و دوباره به دروازه چین نزدیک شود، اما مشکل اصلی همچنان پابرجا بود؛ فرصت‌ها ایجاد می‌شدند اما ضربه نهایی و تصمیم آخر بازیکنان ایران به گل ختم نمی‌شد. در دقیقه پایانی نیز تلاش دو تیم برای شکستن قفل دروازه‌ها ادامه داشت، اما هیچ‌کدام نتوانستند موقعیت‌های خود را به گل تبدیل کنند تا در نهایت سوت پایان، تساوی بدون گل را ثبت کنند. ایران با این نتیجه چهار امتیازی شد و به دلیل تقاض گل بهتر نسبت به چین، صدر جدول گروه‌ا را حفظ کرد. این مسابقه همچنین با حضور قابل توجه خبرنگاران ایرانی، چینی و ژاپنی همراه بود. تعدادی از خبرنگاران حاضر در ورزشگاه، بازی را از نزدیک دنبال کردند و اخبار و حواشی این دیدار، به‌خصوص مصدومیت عباس کهریزی را از محفل برگزاری مسابقه مخایره کردند. تیم امید ایران برای حفظ صدرنشینی و قطعی کردن صعود در دیدار بعدی خود باید با تمرکز بیشتری مقابل کره شمالی بازی کند.

فعلی بیش از گذشته روی بازیکنان لژیونر برای شکل دادن به خط حمله حساب باز کرده است. زاهدی تنها گزینه‌ای نیست که شرایط فنی و آماری او توجه کادر فنی را جلب کرده است. اللهیار صیادممنش نیز در هفته‌های اخیر در ترکیب لخ پوزنان

عملکرد خوبی داشته، سردار آزمون پس از پشت سر گذاشتن دوران مصدومیت به ترکیب شباب الاهلی برگشته و دیگر که در سال‌های اخیر در دربی‌های مهم فوتبال ایران و اروپا بارها توانایی خود را به نمایش گذاشته، این بار در امارات و با پراهن الوصل سراغ یکی از مهم‌ترین رقابت‌های فوتبال این کشور رفت و مقابل العین دو بار درخشید؛ دو گلی که هرکدام در شرایطی متفاوت به ثمر رسیدند و شروع حضور او در الوصل را به شکلی ویژه رقم زدند. طارمی ابتدا در دیدار لیگ برابر العین موفق شد یکی از دو گل الوصل را به ثمر برساند تا تیمش در نهایت به تساوی ۲ بر ۲ برسد. اما داستان در جام حذفی متفاوت بود. الوصل این بار در مسابقه برگشت مقابل العین قرار گرفت و مهاجم ایرانی

را باید از میان همین بازیکنان انتخاب کند. زاهدی پس از سه سال حضور در فوتبال ژاپن و شروع درخشان در مالزی، حالا با ۱۰ گل زده در فصل جدید، یکی از جدی‌ترین نام‌های این رقابت است؛ بازیکنی که می‌خواهد این بار جایگاهش در تیم ملی را با آمار تثبیت کند.

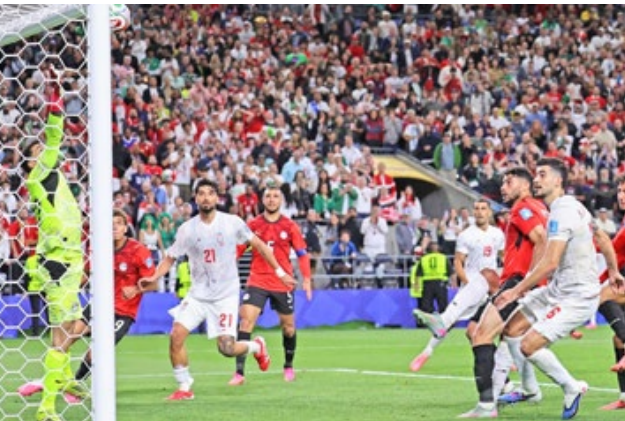
تهران، میلان، آتن و حالا امارات

رگ خواب دربی‌ها در دست طارمی

سوژه روز

است. شاید یکی از دلایل این ویژگی را باید در سبک بازی طارمی جست‌وجو کرد. او مهاجمی نیست که صرفاً منتظر بماند تا توپ در محوطه جریمه به او برسد. تحرک، عقب آمدن برای مشارکت در بازسازی، حضور در فضاهای مختلف و توانایی تصمیم‌گیری در لحظات حساس باعث می‌شود طارمی در مسابقات بزرگ فرصت بیشتری برای اثرگذاری پیدا کند. در چنین بازی‌هایی که فضای بیشتری میان خطوط ایجاد می‌شود و هراشتباه می‌تواند سرنوشت مسابقه را تغییر دهد، ویژگی‌های فنی او بیشتر به چشم می‌آید. حالا طارمی در الوصل شروعی داشته که می‌تواند فصل متفاوتی را برای او رقم بزنند. دو گل مقابل العین، آن هم در فاصله‌ای کوتاه، نخستین نشانه‌ای از این است که مهاجم ایرانی همچنان علاقه خاصی به صحنه‌های بزرگ دارد. اگر قرار باشد روند سال‌های گذشته ادامه پیدا کند، بعید نیست در ادامه فصل نیز هزمان نام یک رقیب بزرگ و یک مسابقه حساس مطرح شد. نگاه‌ها دوباره به سمت شماره ۹ الوصل برگردد؛ مهاجمی که ظاهر هرچه بازی بزرگ‌تر باشد، بیشتر خودش را پیدا می‌کند.

باید در هر پنجره ۴ مسابقه برگزار کند. مسأله این است که هر پنجره ملی، فرصتی محدود و غیرقابل تکرار برای بازی، ارزیابی و تصمیم‌گیری است. اگر قرار باشد پس از روسیه فقط تمرین کنیم، باید پرسید چرا از همین فرصت برای دیدن بازیکنان بیشتر و امتحان کردن گزینه‌های تازه استفاده نشد؛ آن هم در شرایطی که رقبای ایران، هرکدام به شیوه خود مشغول استفاده از همین روزها هستند.

کند؛ تورنمنتی که برای برگزاری آن برنامه‌ریزی شده و ایران نیز برای حضور در آن موافقت اولیه داشته است. لبنان و فیلیپین نیز از جمله تیم‌هایی هستند که در این تورنمنت حضور خواهند داشت؛ بنابراین اگر قرار است این مسابقات یکی از فرصت‌های بعدی آماده‌سازی باشد، منطقی است که پنجره فعلی نیز با نگاه به همان هدف مورد استفاده قرار گیرد. مسأله این نیست که تیم ملی الزاماً

انوان ایران بدون مدال بسته شود. با این حال، این پایان کار صادقی را ناگویا نبود. او قرار است، فردا در کنار زینب السادات حسینی و سیدپناه حسینی، در بخش کتای تیمیان با نوان به میدان برود؛ رقابتی که می تواند فرصت دوباره ای برای ایران جهت پیروزی باشد. کتای تیمیان با نوان از این صفت برای کاراته ایران اهمیت بیشتری دارد که اولین حضور این بخش در

فوتبال جهان

بونودر رادار ریورپلاته

یاسین بونو ممکن است در آینده نزدیک با پیشنهادی غیرمنتظره از فوتبال آمریکای جنوبی مواجه شود. ریورپلاته، باشگاه بزرگ آرژانتینی، در حال بررسی جذب دروازه‌بان الهلال برای تقویت این پست است و طبق گزارش خبرنگار آرژانتینی هرنان کاستیو، بونو گزینه نخست این باشگاه محسوب می شود.

ریورپلاته خود را برای احتمال جدایی سانتیاگو بلتران آماده می کند و گفته می شود تماس های اولیه با اطرافیان بونو نیز انجام شده است. سابقه بین المللی و تجربه حضور در فوتبال اروپا، مهم ترین عواملی هستند که او را به گزینه های جذاب برای ریور تبدیل کرده اند.

البته انتقال ساده نخواهد بود. قرارداد بونو با الهلال تا تابستان ۲۰۲۸ اعتبار دارد و بنابراین ریورپلاته برای جذب او باید با باشگاه عربستانی به توافق برسد. از سوی دیگر، بونو پیش تر علاقه خود به بازی برای ریور را مطرح کرده بود. اکنون باید دید این علاقه قدیمی می تواند زمینه بازگشت او به فوتبال آمریکای جنوبی را فراهم کند یا خیر.

بلینگام تا ۲۰۳۲ در مادرید؟

رتال مادرید قصد دارد جود بلینگام را برای سال های طولانی در بازیو نگه دارد. نیکو شیرا، خبرنگار حوزه نقل وانتقالت، گزارش داده است که ستاره انگلیسی تنها یک قدم با تمدید قراردادش تا سال ۲۰۳۲ فاصله دارد. توافقی که می تواند جایگاه او را در پروژه بلندمدت باشگاه بیش از پیش تثبیت کند. بلینگام از زمان انتقال به مادرید به یکی از مهره های اصلی تیم تبدیل شده و باشگاه نیز با تمدید قرارداد ستاره های جوان خود، تلاش می کند ستون های نسل آینده را حفظ کند. تمدید احتمالی بلینگام در همین چهارچوب قابل ارزیابی است.

رتال در سال های اخیر نشان داده که ترجیح می دهد درباره آینده مهره های کلیدی خود خیلی زود تصمیم بگیرد تا از ایجاد ابهام در ترکیب جلوگیری شود. قرارداد تا ۲۰۳۲، در صورت رسمی شدن، بلینگام را در مرکز برنامه بلندمدت مادرید قرار می دهد: بازیکنی که هنوز بخش قابل توجهی از دوران حرفه ای خود را پیش رو دارد و باشگاه روی ادامه نقش محوری او حساب می کند.

خوش شناسی رایس در فرار از اخراج

دکلان رایس در شکست ۰-۳ آرسنال مقابل برایتون، علاوه بر تجربه یکی از تلخ ترین شب های فصل، از یک تصمیم جنجالی داور هم جان سالم به در برد. هافبک انگلیسی آرسنال در ثانیه های پایانی مسابقه پس از درگیری با مالک یالکوئه، حرکتی انجام داد که بازیکنان برایتون آن را مستحق کارت قرمز می دانستند. دارن انگلند، داور مسابقه، رایس را تنها با کارت زرد جریمه کرد. صحنه در اتاق VAR نیز بررسی شد، اما تیم داورى تشخیص داد حرکت رایس در حد «رفتار خشونت آمیز» نیست و بیشتر واکنشی از روی عصبانیت و لجبازی بوده است. این تصمیم با توجه به اخراج فیل فودن در صحنه ای مشابه در دربی منچستر، بحث برانگیز شد. اخراج رایس می توانست سه جلسه محرومیت برای او به همراه داشته باشد و سه بازی بعدی آرسنال را تحت تأثیر قرار دهد.

دوری چند هفته ای کریستنس از میدان

بارسلونا با یک خبر نگران کننده از خط دفاعی روبه رو شده است. باشگاه اعلام کرد آندریاس کریستنس به دلیل پارگی عضله رکتوس فموریس در عضله چهارسر ران پای چپ، چند هفته از میادین دور خواهد بود. باشگاه هنوز زمان دقیقی برای بازگشت این مدافع دانمارکی تعیین نکرده و روند درمان، زمان بازگشت او را مشخص خواهد کرد. این مصدومیت در مقطعی نامناسب برای هانسی فلیک رخ داده است؛ چراکه کریستنس یکی از گزینه های مهم او برای چرخش در خط دفاعی محسوب می شود. بارسلونا در هفته های آینده با برنامه فشرده مسابقات روبه رو خواهد بود و غیبت مدافع دانمارکی، انعطاف فلیک در انتخاب ترکیب را کاهش می دهد.

مهم تر از زمان بازگشت، نحوه مدیریت این مصدومیت است. بارسا ترجیح خواهد داد برای بازگرداندن کریستنس عجله نکند تا خطر تشدید آسیب یا بازگشت زود هنگام کاهش یابد. حالا فشار بیشتری روی سایر مدافعان تیم وارد خواهد شد.

لیواکوویچ: انتخاب درست فلیک؟

هانسی فلیک در یکی از حساس ترین تصمیم های خود برای دروازه بارسلونا، دومینیک لیواکوویچ را مقابل سویوا به جای وویچک شزنی به میدان فرستاد و انتخابش جواب داد. دروازه بان کروات در شرایطی نخستین بازی خود را برای بارسا انجام داد که تیم در نیمه نخست تحت فشار شدید سویوا قرار داشت و در نهایت نیز یک گل دریافت کرد. لیواکوویچ اگرچه در بازی با پیا و خروج از دروازه احتیاط زیادی داشت، اما همین موضوع نشان داد فلیک از او انتظار انجام کاری خارج از توانایی های اصلی اش نداشته است. او روی خط دروازه مطمئن ظاهر شد و شوت های سویوا را بدون دردر جدی مهار کرد. واکنش او به نجات بارسلونا توسط رودری نیز جالب بود؛ دروازه بان کروات این صحنه را مانند یک گل جشن گرفت. حضور دنی اولمو، هم تیمی سابقش در دینامو زارگرب، نیز به سازگاری سریع او کمک کرده است. لیواکوویچ هنوز برای تثبیت جایگاهش راه زیادی دارد، اما شروع او امیدوارکننده بود.

بارسلونا؛ تیمی که هر هفته چهره تازه ای از قدرتش را نشان می دهد

غول مهارنشدنی کاتالان

پیش بازی

فرخ حسایی

خبرنگار

بارسلونا در آغاز فصل جدید لالیگا بیش از آنکه صرفاً یک تیم برنده باشد، نشانه هایی از یک تیم کامل تر را به نمایش می گذارد؛ تیمی که می تواند با فوتبال مالکنه بازی را کنترل کند، در لحظات دشوار واکنش نشان دهد و حالا حتی از نظر فیزیکی و دفاعی نیز نسبت به فصل گذشته چهره متفاوتی دارد. پیروزی ۱-۳ مقابل سویوا در سنجس پیسخوان، هفتمین برد متوالی بارسا در لیگ بود؛ شروعی که ۲۱ امتیاز از ۲۱ به همراه داشته است.

اما جذاب ترین بخش داستان، فقط جدول نیست؛ بارسلونا به تدریج در حال پیدا کردن ترکیبی است که می تواند برای رقبا ی بزرگ اروپایی نیز هشداردهنده باشد. ورود رودری به خط میانی، یکی از مهم ترین تغییرات این تیم است. هافبک اسپانیایی در سویا نشان داد چرا دکو برای جذب او اصرار داشت. رودری با پنج توپ گیری، سه قطع توپ و ۶۶ پاس صحیح از ۷۳ پاس، علاوه بر نقش دفاعی، ریتم بازی بارسا را در نیمه دوم تغییر داد. ارتباط او با پدری نیز به بارسا اجازه می دهد هم توپ را نگه دارد و هم در زمان مناسب سرعت بازی را افزایش دهد.

فلیک در پایان مسابقه، رودری را بازیکنی توصیف کرد که «با توپ و بدون توپ» کنترل بازی را در اختیار دارد و آرامش بیشتری به فوتبال مالکنه بارسلونا بیشتری می دهد.

فلیک در پایان مسابقه، رودری را بازیکنی توصیف کرد که «با توپ و بدون توپ» کنترل بازی را در اختیار دارد و آرامش بیشتری به فوتبال مالکنه بارسلونا

تاتنهام در دوراهی اعتماد به دی زربی یا اخراج زود هنگام؟

سوژه روز

از هر چیز با مشکل پیدا کردن تعادل روبه رواست.

با این حال، تغییر سرمربی در چنین مقطعی تصمیم ساده ای نیست. مدیران تاتنهام فعلاً از دی زربی حمایت می کنند و قرارداد پنج ساله او تا تابستان ۲۰۳۱ اعتبار دارد. براساس گزارش منابع بریتانیایی، دستمزد سالانه او حدود ۱۴ میلیون یورو است؛ بنابراین برکناری زودهنگام می تواند هزینه سنگینی روی دست باشگاه بگذارد و در صورت نبود توافقی متفاوت، پرداخت مبالغ مربوط به سه سال باقی مانده قرارداد نیز مطرح خواهد بود.

اما مسأله فقل پول نیست. اگر تاتنهام دی زربی را پس از چند هفته کنار بگذارد، عملاً پروژه ای را که برای آن نزدیک به ۴۰۰ میلیون یورو هزینه شده، از نقطه صفر بازتعریف خواهد کرد. سرمربی بعدی نیز احتمالاً به زمان و اختیار نیاز خواهد داشت تا تیمی با این حجم از تغییرات را مطابق ایده های خود شکل دهد.

از سوی دیگر، ادامه همکاری بدون مشاهده نشانه های پیشرفت نیز ریسک خودش را دارد. تاتنهام اگر قرار است به دی زربی فرصت بدهد، باید در هفته های آینده حداقل در ساختار دفاعی، ثبات عملکرد و کیفیت بازی پیشرفت قابل مشاهده ای داشته باشد. وقفه بازی های ملی اکنون فرصت کوتاهی برای بازنگری در این تیم فراهم کرده است.

دی زربی هنوز در ابتدای پروژه خود قرار دارد، اما فوتبال بی رحمت است؛ مخصوصاً

وقتی تیمی با چنین سرمایه گذاری بزرگی ساخته شده باشد. تاتنهام فعلاً میان دو انتخاب قرار نگرفته، بلکه با یک پرسش بزرگ مواجه است: آیا باید به پروژه زمان بدهد؟ پرسش اینجاست: آیا باید به پرسش احتمالاً در چند هفته آینده و نه صرفاً در جدول لیگ، مشخص خواهد شد.

شکست ۳-صفر مقابل برایتون یک هشدار جدی بود

آرسنال و شکاف هایی که دیگر پنهان نیستند

گزارش

آرسنال فصل گذشته بالاخره به قله ای رسید که ۲۲ سال برای فتح دوباره اش انتظار کشیده بود، اما دفاع از این قهرمانی خیلی زود چهره دیگری به خود گرفته است. شکست ۳ بر صفر مقابل برایتون فقط یک نتیجه سنگین در هفته های ابتدایی فصل نیست؛ این مسابقه نشان داد تیم میکل آرتسا وقتی از ساختار همیشگی اش فاصله می گیرد، هنوز راه های زیادی برای آسیب پذیر شدن دارد.

مشکل آرسنال در امکس را نمی توان به چند اشتباه فردی یا یک روز بد تقلیل داد. برایتون دقیقاً سراغ همان بخش هایی رفت که فصل گذشته نقطه قوت توپچی ها بودند و آنها را به نقطه ضعف تبدیل کرد. تیمی که با کنترل میانه میدان و انسجام دفاعی شناخته می شد، این بار نتوانست جریان مسابقه

مشکل آرسنال در امکس را نمی توان به چند اشتباه فردی یا یک روز بد تقلیل داد. برایتون دقیقاً سراغ همان بخش هایی رفت که فصل گذشته نقطه قوت توپچی ها بودند و آنها را به نقطه ضعف تبدیل کرد. تیمی که با کنترل میانه میدان و انسجام دفاعی شناخته می شد، این بار نتوانست جریان مسابقه

روشن است: بارسلونا فقط برنده نمی شود؛ این تیم در حال اضافه کردن ابزارهای جدید به فوتبال خود است. رودری به میانه زمین تعادل داده، یامال همچنان در حال شکستن رکوردهای جوانی است و رافینیا از یک وینگر پرتلاش به یکی از مرگبارترین مهاجمان فوتبال اروپا تبدیل شده است. اگر این سه ضلع در کنار پدري و سایر مهره های هجومی همین روند را حفظ کنند، بارسلونا می تواند فصل را نه فقط با امید به دفاع از قهرمانی اسپانیا، بلکه با جاه طلبی جدی تر در اروپا ادامه دهد.

توانایی خلق موقعیت، مدام ساختار دفاعی حریف را به هم می ریزد.

آزمون های جدی تر

البته هنوز برای نتیجه گیری درباره آینده فصل زود است. بارسلونا باید در مسابقات بزرگ تر، به خصوص در لیگ قهرمانان، نشان دهد که این فرم فقط محصول شروع درخشان فصل نیست. مصدومیت ها، فشرده گی مسابقات و رویارویی با تیم هایی که بتوانند پرس بارسا را بشکنند، آزمون های جدی تری خواهند بود. با این حال، یک پیام از هفت هفته نخست

در کنار رافینیا، لامین یامال نیز بخش دیگری از معادله هجومی بارسلوناست. او در پیروزی برابر سویا دو پاس گل داد و شمار پاس های گلش برای تیم نخست بارسا را به ۵۱ رساند؛ رکوردی که او در ۱۹ سال و ۶۸ روزگی ثبت کرده و از رکورد قبلی وینیسیوس جونیور برای رسیدن به ۵۰ پاس گل در ستین پایین تر عبور کرده است. ترکیب رافینیا و یامال شاید یکی از مهم ترین دلایل شروع فوق العاده بارسلونا باشد. یکی تجربه، قدرت بدنی و شم گلزنی را به خط حمله اضافه می کند و دیگری با خلاقیت و

رم توانایی شکست دادن هر تیمی را دارد

عادت خطرناک اینتر

سری آ

تقابل رم و اینتر دو تیمی که پیش از این مسابقه هر چهار بازی نخست خود را برده بودند، قرار بود یکی از نخستین محک های جدی فصل برای جان پیرو گاسپرینی و کریستیان کیوو باشد. در نهایت هیچ کدام بازنده نشدند، اما شکل رسیدن به این نتیجه برای هر دو تیم پیام های متفاوتی داشت. رم با نمایش فوق العاده نیمه اول دو گل پیش افتاد و اینتر در نیمه دوم، با واکنشی تماشایی بازی را به نقطه صفر برگرداند.

رم؛ تیمی که باید بازی را مدیریت کند

رم در نیمه نخست دقیقاً همان چیزی بود که در نیم گاسپرینی انتظار می رفت؛ نهاجمی، پرانرژی و بی رحم در فشار روی حریف. پرس نفر به نفر اجازه نمی داد اینتر به راحتی از خط اول فشار عبور کند و مانو کوئه در مرکز زمین تبدیل به ستاره ای غیرمنتظره شد. هافبک فرانسوی هر دو گل رم را به ثمر رساند؛ در شرایطی که پیش از مسابقه نبیشر نگاه ها به مالن و دیپالا بود. گل دوم پرنس از بررسی VAR تأیید شد و نمایش گونه را به یکی از مهم ترین داستان های این مسابقه تبدیل کرد. رم در نیمه اول نه تنها دو گل زد، بلکه عمق بیشتری در حملات داشت و بارها خط عبای اینتر را وارد ارغب نشینی کرد. اما در نیمه دوم یک اشتباه در خط دفاعی تنها یک دقیقه بعد از شروع نیمه، به اینتر

موقعیت جدی داشت. نکته نگران کننده برای کیوو این است که این اولین بار نیست که اینتر در ابتدای مسابقه عقب می افتد. گازتا دلو اسپورت اشاره کرده که اینتر برای چهارمین بار متوالی در یک مسابقه با دو گل عقب افتاده است. چنین عادتی شاید در سپتامبر با بازگشت های تماشایی پوشانده شود، اما در ادامه فصل می تواند هزینه سنگینی داشته باشد.

اینتر؛ شخصیت بزرگ با عادت خطرناک

اینتر نیمه اول را باید خیلی زود فراموش کند. کیوو پس از بازی نیز صریحاً گفت تیمش باید از همان ابتدا با شدت و شخصیت بیشتری وارد زمین شود و نباید فقط پس از عقب افتادن واکنش نشان دهد. اما نیمه دوم، چهره دیگری از نراتزوری نشان داد. لائوتارو مارتینس بار دیگر در مرکز داستان قرار گرفت؛ ابتدا در دقیقه ۴۶ اختلاف را کاهش داد و سپس در دقیقه ۷۹ گل تساوی را زد. اینتر حتی پس از گل دوم نیز برای رسیدن به پیروزی تلاش کرد و چند

سر آنها به اندازه کافی انجام نمی شود، حریف صاحب چیزی می شود که برایتون به بهترین شکل از آن استفاده کرد؛ فضای آزاد.

شاید به همین دلیل، شکست برابر برایتون بیش از هر چیزی یک هشدار تاکتیکی برای آرتسا باشد. تیم او هنوز بازیکنان با کیفیتی در اختیار دارد، اما کیفیت فردی همیشه نمی تواند نبود تعادل را جبران کند. حتی رایس، که یکی از کامل ترین هافبک های لیگ برتر محسوب می شود، اگر در نقش و منطقه نامناسب بازی کند، می تواند بخشی از مشکل باشد، نه راه حل آن.

ضربات ایستگاهی

ضربات ایستگاهی نیز داستان مشابهی داشتند. آرسنال فصل گذشته در این بخش یکی از تیم های برتر لیگ بود؛ هم در گلزنی و هم در دفاع. با این حال، مقابل برایتون روی یک کرنر گل خورد و در موقعیت های دیگری نیز نشانه هایی از آسیب پذیری نشان داد. وقتی یکی از

مهم ترین سلاح های یک تیم در یک مسابقه علیه خودش عمل می کند، نمی توان آن را صرفاً یک اتفاق دانست. با این حال، هنوز برای نتیجه گیری های بزرگ زود است. فصل طولانی است و یک شکست نمی تواند دستاوردهای فصل گذشته یا کیفیت فعلی آرسنال را پاک کند. مسأله مهم تر، واکنش تیم است. تیم های قهرمان معمولاً نه با باختن، بلکه با نحوه بازگشت پس از شکست های سخت شناخته می شوند.

آرتسا اکنون باید پیش از آنکه این شکست را به یک الگو تبدیل شود، پاسخ چند سؤال را پیدا کند؛ چه کسی باید تعادل میانه زمین را حفظ کند؟ نقش واقعی رایس در ساختار جدید چیست؟ و آیا آرسنال هنوز همان تیمی است که فصل گذشته با نظم و کنترل، رقبا را تحت فشار می گذاشت؟ برایتون شاید فقط سه امتیاز از قهرمان گرفته باشد، اما چیزی فراتر از آن را هم آشکار کرد: آرسنال برای دفاع از تاج خود، فقط به بازگشت بازیکنانش نیاز ندارد؛ باید دوباره تعادلش را پیدا کند.

نقش پزشک تیم

در سوختن یک سهمیه خارجی

علیرضا حقیقت پزشک تیم پرسپولیس در حالی دوباره به این تیم برگشته که ایلنا گزارش داده در ماجرای مربوط به سوختن یک سهمیه خارجی و پرونده نبیل باهوویی او مقصر اصلی بوده است. براساس مقررات وقت نقل‌وانتقالات، باشگاه‌ها در شرایطی که غیبت یک بازیکن خارجی ناشی از مصدومیت یا بیماری باشد، موظف بودند مستندات پزشکی مربوط به این غیبت را در مهلت مقرر به مراجع ذربط از جمله سازمان لیگ و ایفمارک اعلام کنند تا وضعیت آن بازیکن در محاسبه سهمیه خارجی لحاظ شود.

طبق این روایت، گزارش‌های مربوط به مصدومیت‌ها و بیماری‌های باهوویی در مهلت‌های تعیین‌شده به شکل مورد انتظار ثبت و «ارسال نشده» و همین موضوع بعدها کار پرسپولیس را برای اثبات پزشکی بودن غیبت‌های این مهاجم دشوار کرده است.

مسأله اما به همین جا ختم نمی‌شود. براساس همین اطلاعات، پس از پایان همکاری دکتر حقیقت با باشگاه، مدیران پرسپولیس برای تکمیل مستندات پرونده از او درخواست همکاری و ارائه یا تأیید مدارک پزشکی مربوط به نبیل باهوویی را داشتند؛ با این حال در جریان بررسی پرونده در فدراسیون فوتبال، میان موضع باشگاه و نظر پزشک وقت تیم اختلاف جدی به وجود آمد.

طبق این روایت، دکتر حقیقت در مکاتبات و جلسات مرتبط با پرونده، برخی از مدارک ارائه‌شده از سوی باشگاه درباره وضعیت پزشکی باهوویی را «مورد تأیید قرار نداده»، موضوعی که عملاً کار پرسپولیس برای استفاده از استثنائات پزشکی در مقررات سهمیه بازیکنان خارجی را دشوارتر کرد.

دو مصدوم دیگر در اردوی پرسپولیس

با اینکه فعلاً خبری از مسابقه رسمی نیست اما تعداد مصدومان اردوی پرسپولیس بیشتر می‌شود. در شرایطی که تصور می‌شد بعد از محمد عمری دو کاپیتان سرخ‌ها یعنی محمدحسین کنعانی زادگان و علی‌علیپور دیگر مصدومان این تیم به حساب می‌آیند اما در اولین تمرین بعد از تعطیلات مشخص شد دو بازیکن دیگر هم آسیب دیده‌اند و قادر به تمرین نیستند.

این دو بازیکن دو مدافع میانی تیم هستند؛ یکی حسین ابرقویی و دیگری امیرحسین طاهری. به همین خاطر تمرین روز شنبه پرسپولیس که بعد از پنج روز تعطیلی بدون حضور ملی‌پوشان برگزار شد تنها ۱۵ بازیکن داشت که بخش عمده آنها بازیکنان جوان بودند.

شبیه‌سازی تورنمنت سه جانبه در تعطیلات

۱۸ روز دیگر تا اولین مسابقه رسمی پرسپولیس باقی مانده و کادر فنی این تیم قصد دارد با برگزاری دو بازی تدارکاتی جدی بازیکنان خود را در شرایط مسابقه نیکو دارد.

طبق خبر اعلام شده پرسپولیس طی روزهای آینده دو بازی تدارکاتی مقابل تیم‌های چادملو اردکان و گل‌گهرسیرجان برگزار خواهد کرد تا ضمن شبیه‌سازی رقابت‌های لیگ برتر، بازیکنان را در شرایط مسابقه نکه دارد که البته کار بسیاری دشواری است.

درعین حال این نکته را باید در نظر گرفت که این دو بازی بدون حضور بازیکنان اصلی تیم برگزار خواهد شد و سود آن برای بالا بردن کیفیت بازیکنان نیمکت نشین یا حتی جوان‌هایی است که به لیست مسابقات رسمی هم نمی‌رسند.

گفتنی است این دو حریف همان تیم‌هایی هستند که در تورنمنت سه جانبه تعیین سهمیه لیگ قهرمانان آسیا حضور داشتند. در عین حال زمان دقیق این دو بازی هنوز اعلام نشده است.

ایری فیکس شد، لطیفی فر نیمکت‌نشین

با اضافه شدن بازیکنان استقلال و البته امیرحسین حسین‌زاده به ترکیب تیم امید، ارنج ابتدایی این تیم در بازی مقابل چین دچار تغییراتی شد.

از بین سه بازیکن پرسپولیسی حاضر در این تیم پوریا لطیفی‌فر که در مسابقه قبلی فیکس بود نیمکت نشین شد و در طول مسابقه هم به میدان نرفت.

با این وجود دانیال ابری که در بازی مقابل امارات نیمکت نشین بود در این مصاف فیکس شد و نود دقیقه در زمین ماند. همچنین پوریا شهرآبادی هم در خط حمله بازیکن فیکس بود اما برخلاف مسابقه قبلی موفق به گلزنی نشد و در میانه نیمه دوم از زمین بیرون رفت.

کنعانی دنبال اثبات مصدومیت

حسین کنعانی زادگان با انتشار یک استوری، تصویری از حضور خود و علیپور در کنار علی‌اعظم، فیزینوتراپ پرسپولیس، به اشتراک گذاشت. در این عکس، مدافع سرخ‌پوشان با لباس تمرین روی تخت دراز کشیده و علیپور نیز کنار او نشسته است. حضور تجهیزات فیزیوتراپی در قاپ، تصویری از روزهای دوری این دو بازیکن از تمرینات گروهی ارائه می‌کند. کنعانی زادگان برای این تصویر به درج یک قلب قرمز و پرچم سرخ اکثفا کرده و توضیحی درباره وضعیت مصدومیت خود و هم‌تیمی‌اش نداده است. با این حال، انتشار این قاپ مشترک در روزهایی که درباره علت دعوت نشدن آنها به تیم ملی گمانه‌زنی می‌شود، مورد توجه قرار گرفته است.

مهدی تارنار با رویکرد به فوتبال تهاجمی در مسیر تکامل

تسلیم فلسفه پرسپولیس

گزارش یک

محمد قراگزنلو

خبرنگار

برخی مربیان معتقدند مربی‌ای که نزدیک به دو دهه با فوتبال واکنشی یا به اصطلاح عامیانه‌اش تدافعی تیم‌هایش را رهبری کرده نمی‌تواند به این راحتی از قالبی که در آن گرفتار شده و تمام جزئیاتش را امتحان کرده خارج شود.

این نکته‌ای بود که در مورد مهدی تارنار بعد از اولین شکستش با پرسپولیس و در نقش سرمربی مطرح شد بخصوص اینکه او در تبریز محکوم به ارائه فوتبالی با احتیاط بیش از حد شد که معادل آن همان فوتبال ترسو می‌شود.

مهدی تارنار در تمام دوران مربیگری‌اش تیم‌های متوسط و بعضاً جذابی مثل ملوان در ذوب‌آهن را هدایت می‌کرد که افتخاراتی در جام حذفی به دست آورده و هوادار هم داشتند اما برای سال‌های متعادی به مربی دفاعی معروف شده بود و بعضاً به همین خاطر از تیم‌های پرطرفدار، پرستاره می‌شد تا حتی انگ ضدفوتبال به او بزنند.

اصلاً یکی از نگرانی‌های هواداران پرسپولیس بعد از انتخاب او به عنوان سرمربی تیم محبوب‌شان این بود که کیفیت فوتبال تیم پرسپولیس تنزل پیدا کرده و دیگر خبری از آن پرسپولیس زلزله که سال‌ها هواداران را

به فوتبال تهاجمی عادت داده بود، نشود. اتفاقاً همین مسأله در قالب سؤال و جواب‌های خبرنگاران با این مربی مطرح شد که تارنار قویا تأکید کرد شرایط در پرسپولیس متفاوت است و او قطعاً فوتبالی تهاجمی و باکیفیت ارائه می‌کند.

شکست مقابل تراکتور و با ارائه یک فوتبال بشدت محتاط و ترکیبی که این ذهنیت را قویتر می‌کرد باعث شد تا نگرانی‌ها در این خصوص بیشتر شود اما فلسفه پرسپولیس که همیشه یک تیم تهاجمی و کنش‌گرا بوده باعث شد تا تارنار خیلی زود از قالب قدیمی‌اش خارج شده و تسلیم پرسپولیس تهاجمی شود.

پرسپولیس این فصل بیشتر از هر تیم دیگری در لیگ برتر گل زده و البته در مقایسه با خودش حداقل در پنج فصل اخیر از این حیث شرایط و آمار بسیار بهتری دارد. از سوی دیگر آنچه باعث شده تا پرسپولیس تارنار تیمی تهاجمی و جذاب به نظر برسد آمار مربوط به امید گل این تیم است که در بیشتر مسابقات به ۲ رسیده یا بالاتر از ۲ بوده.

پرسپولیس در شش هفته ابتدایی بهترین آمار را در ا تیم امید گل داشته و این یعنی که از حیث خلق موقعیت‌های خطرناک بهتر از هر تیم دیگری عمل کرده و موقعیت گل ساخته است تا تیمی کاملاً تهاجمی و جذاب به نظر برسد.

واقعیت اینکه تارنار در همان گام دوم به این نکته پی برد که اینجا جایی برای محافظه‌کاری نیست و فشار تاریخی فلسفه تهاجمی باشگاه و البته هوادارانی که به

اورونوف و سرگیف به تیم ملی دعوت نشدند

فرصت تارنار برای احیای اوستون

نکته روز

در شرایطی که به نظر می‌رسید شاید با حضور اوستون اورونوف در اردوی تیم ملی ازبکستان شرایط او نسبت به گذشته تغییر کند اما اوضاع به گونه‌ای دتر هم شد چرا که این بازیکن اصلاً به اردوی تیم ملی کشورش دعوت نشده است. به نظر می‌رسد نیمکت نشینی‌های طولانی باعث شده تا فابيو کاناوارو قید دعوت از این وینگر خود را بزند. باید دید این عدم دعوت از اوستون که تاکنون و طی دو سال و نیم گذشته سابقه نداشته چه تأثیری در شرایط روحی روانی او

خواهد گذاشت و آیا به نفع یا به

ضرر خودش و پرسپولیس خواهد شد یا نه. نکته جالب اینجااست که اگرور سرگیف هم که تقریباً جزو بازیکنان اصلی پرسپولیس بوده به این اردو دعوت نشده و ظاهراً همه ستاره‌های ازبکستانی لیگ ایران در ایران اردو حضور ندارند که شاید به دسته‌بندی و تفکرات کاناوارو قبل از جام ملت‌های آسیا ارتباط داشته باشد. به هر حال با در نظر گرفتن این اتفاق مهم این دو بازیکن ازبک باید خیلی زود به تهران برگردند و در تمرینات شرکت کنند. شاید با این اتفاق و زمانی که کادر فنی پرسپولیس تا اسارتز مجدد رقابت‌های لیگ برتر در اختیار دارد،

واقعیت اینکه

تارنار در همان

گام دوم به

این نکته پی

برد که اینجا

جایی برای

محافظه‌کاری

نیست و فشار

تاریخی فلسفه

تهاجمی

باشگاه و البته

هوادارانی که

به این مدل

فوتبال عادت

کرده‌اند اجازه

نخواهد داد

سیستم

ترکیب و

استراتژی تیم

پرسپولیس

به گونه‌ای

باشد که به

حداقل‌ها فکر

کند

این مدل فوتبال عادت کرده‌اند اجازه نخواهد داد سیستم، ترکیب و استراتژی تیم پرسپولیس به گونه‌ای باشد که به حداقل‌ها فکر کند و با در نظر گرفتن بسیاری از فاکتورها و عوامل بیرونی از جمله مدل بازی تیم حریف دنبال فوتبال واکنشی باشد.

نکته مهم اینجااست که پرسپولیس و وفادار ماندن به فلسفه تاریخی این باشگاه می‌تواند مهدی تارنار را به مربی بهتری برای این باشگاه و البته فوتبال ایران تبدیل کند.

تارنار در این فوتبال سال‌ها تجربه کسب کرده و بازیکنان، مدیران و تیم‌های مختلفی در مواجهه با خود یا در کنار

خود دیده است.

او مدل فوتبال تیم‌های ایرانی، استراتژی غالب مربیان لیگ ایران، رفتارهای کنار زمین و هر آنچه در این لیگ اتفاق افتاده را از نزدیک لمس کرده و خیلی خوب می‌شناسد.

او در تیم‌های کوچک بی‌پول، باشگاه‌های صاحب‌طرفدار و تیم‌های کم‌توان از نظر مالی و حتی تیم کم‌طرفدار پولسدار کار کرده و از هر کدام چندین نکته برای خود اندوخته است. با این وجود آنچه در پرسپولیس اتفاق می‌افتد ورای تمام تجربیات قبلی او را تبدیل به مربی کامل‌تر و احتمالاً بهتری برای فوتبال ایران خواهد کرد و

بیفوما و باکیچ کجا هستند؟

تیم ملی نه، تفریح تا شکل‌گیری تمرینات

باکیچ و بیفوما هم نبود.

البته به نظر می‌رسد مثل فیفادی‌های قبلی و شرایط مشابه این بازیکنان از فرصت استفاده کرده و احتمالاً برای تفریح یا دیدار خانواده‌شان از کشور خارج شده‌اند. معمولاً در این شرایط بازیکنان خارجی از باشگاه و کادر فنی اجازه می‌گیرند و دو سه روز دیرتر به تمرینات اضافه می‌شوند تا سفری که احتمالاً به یک قاره دیگر و شرایط سختی صورت می‌گیرد ارزش وقت گذاشتن و هزینه کردن داشته باشد.

این اتفاق احتمالاً در مورد بیفوما و باکیچ هم افتاده و احتمالاً آنها امروز و فردا به تمرینات پرسپولیس اضافه خواهند شد. البته بیفوما به تیم ملی کشورش دعوت شده بود

باش روز

با شروع تمرینات پرسپولیس همان طور که انتظار می‌رفت غیبت بازیکنان ملی‌پوش و مصدومان که تعدادشان کم نبود باعث شد تمرین سرخ‌ها خالی از بازیکن شود چرا که نزدیک به نیمی از تیم در تمرین نخست حضور نداشتند. جدا از غیبت بازیکنان مصدوم و ملی‌پوش، خبری از بازیکنان خارجی در ارنج بازی می‌کنند اما عبور مشخص شد غیر از سرگیف و اورونوف که همه تصور می‌کردند به تیم ملی کشورشان دعوت می‌شوند و غیبت‌شان توجه دار خبری از مارکو

بازی ندادن به اورونوف تبدیل به یکی از حاشیه‌های آزاردهنده پرسپولیس این فصل شده است.

رقابت در خط حمله هم وجود دارد و با اینکه بعضاً تارنار از دو مهاجم نوک کنار هم استفاده کرده و علیپور و سرگیف هم استفاده از بازیکنان جوان عبور از شهرآبادی با عملکرد و آمار جالب توجهش بسیار دشوار به نظر می‌رسد. با در نظر گرفتن این موارد جدا از پیام نیازمند و پست گلر که شرایط منحصر فردی دارد و غیر از مواردی استثنایی مثل حضور دو گلر ملی‌پوش در تیم، غالباً تغییر و رقابتی در این پست وجود ندارد و در دو پست دیگر فعلاً بازیکنان حاضر در اسکواد تیم بی‌رقیب هستند. یکی مجید عیدی مدافع راست محبوب تارنار است که امسال از گل‌گهر آمده و در هر شش بازی گذشته در نقش مدافع راست فیکس بوده است و تنها یک بار در دقایق پایانی تعویض شده. نفر دوم اما در موقعیت کاملاً متفاوتی قرار دارد و تنها در دو مسابقه برای دفاعی کوتاه به عنوان بازیکن ذخیره

بازگشت بشار فعلاً منتفی است

پرسپولیس تا آخرین روزهای فصل نقل و انتقالات دنبال هافبک میانی آن هم از جنس تدافعی‌اش بود که انتقال هیچ کدام از آن گزینه‌ها میسر نشد اما حالا شایعاتی درباره جذب یک هافبک تهاجمی به گوش می‌رسد. دیروز یکی از خبرگزاری‌ها نوشت منابع عراقی خبر داده‌اند بشار رسن تمایل دارد بار دیگر پیراهن پرسپولیس را بر تن کند و حتی گفته شده که برای بازگشت به این تیم آمادگی دارد. رسن که اکنون عضو پاختاکور ازبکستان است، به واسطه چند فصل حضور در پرسپولیس و خاطراتی که با پیراهن این تیم ساخته، همچنان چهره‌ای آشنا و محبوب

برای هواداران محسوب می‌شود. همین سابقه نیز باعث شده نام او در مقاطع مختلف به عنوان گزینه بازگشت به پرسپولیس مطرح شود. با این حال، پرسپولیس برنامه‌ای برای جذب بشار رسن ندارد و بازگشت این بازیکن در دستور کار سرخ‌پوشان نیست.

البته تا نیم فصل فرصت زیادی باقی مانده اما شرایط حال حاضر بشار رسن تمایل چندانی را در مهدی تارنار برای استخدام این بازیکن به وجود نمی‌آورد. قرارداد رسن با پاختاکور در پایان سال ۲۰۲۶ تمام می‌شود و پرسپولیس هم به یک هافبک تهاجمی نیاز دارد اما او فعلاً گزینه پرسپولیس نیست.

در نمی‌روند و سعی می‌کنند خودشان را در زمین فوئباتل تحمیل کنند. آنها معمولاً مسیر -جرعه‌ای فوئباتل‌تری را تجربه می‌کنند. رفتار اخیر آسانی می‌تواند برای بازیکنان ایرانی نیز قابل توجه باشد. بازیکنانی که گاهی یک تصمیم یا انتخاب، خیلی زود با واکنش‌های احساسی‌شان همراه می‌شود. بدون شک استوری، مصاحبه یا یک جمله تند می‌تواند مسیر را در طی ماه‌ها و سال‌ها ساختار شده، تحت تأثیر قرار دهد. آسانی‌اخذ مواجهه با دعوت نشدن به تیم ملی، ترجیح داده است پل‌های پیش‌سرش را خراب کنند. روزی‌ای در استیصال نیست که و بیش همین ویژگی‌ها را خود داشت. زمانی که پرداخت مطالباتش با تأخیر مواجه شد، آسانی تصمیمی احساسی گرفت و فروداشد را به شکلی که اراده‌اش را برای خوردن، پبند، فسخ حل -او صبر کرد، زمان داد و اجازه داد مشکلات حل

ایران ورزشی

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جوادى
- تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۵۴۱۳۳ ● نمابر: ۸۴۷۱۱۷۳۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۱۳۰۵ - ۸۸۷۴۶۵۸۳۳
- امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۷۴۱۹۵۴ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

آکادمی هایی که فقط بازیکن می سازند

ریشه این چالش را باید در ساختار آموزشی آکادمی های فوتبال ایران نیز جست وجو کرد. برنامه بسیاری از آکادمی های پایه عمدتاً بر توسعه فنی و تاکتیکی متمرکز است؛ پاس کاری، کنترل توپ، آمادگی جسمانی و تاکتیک های دفاعی و هجومی. در مقابل، آموزش مدیریت هیجان، تحمل شکست، احترام به داور و رقیب، مسئولیت پذیری اجتماعی و

هوش هیجانی معمولاً جایگاه مشخص و مستمری ندارد. این به معنای بی توجهی همه مربیان ایرانی به اخلاق نیست. بسیاری از مربیان در جریان تمرین یا مسابقه به بازیکنان تذکر اخلاقی می دهند. مسأله این است که این آموزش ها اغلب واکنشی و پراکنده اند و کمتر به صورت یک برنامه مدون، مستمر و قابل ارزیابی اجرا می شوند. تفاوت میان تذکر اخلاقی و

تربیت اخلاقی در همین نقطه مشخص می شود. تربیت، نیازمند برنامه، تداوم، نیروی متخصص، ارزیابی و مشارکت خانواده است. اگر بازیکن نوجوان فقط پس از ارتکاب یک رفتار نادرست تذکر بگیرد، نمی توان انتظار داشت که در شرایط دشوار و پرتنش بزرگسالی بتواند به شکل درست هیجانات خود را مدیریت کند.

فوتبال ایران و چالشی به نام تربیت

در فاصله ای کوتاه، دو اتفاق در فوتبال ایران دیگر توجه افکار عمومی را به رفتارهای غیرحرفه ای در فوتبال جلب کرد؛ از حاشیه های مربوط به خداداد عزیزی در راهروی ورزشگاه یادگار امام تبریز تا رفتار عارف حاجی عیدی، هافبک جوان سپاهان، پس از شکست برابر استقلال. باشگاه سپاهان رفتار حاجی عیدی را «غایب را ارزش های اخلاقی و اصول حرفه ای، دانست و باشگاه استقلال نیز از او به کمیتۀ انضباطی شکایت کرد.

این اتفاق ها را نمی توان صرفاً رفتارهای فردی و جدا از یکدیگر دانست. فوتبال ایران سال هاست شاهد فحاشی به داوران، درگیری های فیزیکی، رفتارهای تحقیرآمیز با هواداران و حملات کلامی به بازیکنان رقیب و حتی خانواده های آنهاست. الگوی برخورد نیز تقریباً همیشه تکرار می شود؛ رفتار پرخاشگرانه، انتشار گسترده در فضای مجازی، واکنش افکار عمومی، شکایت رسمی، محرومیت انضباطی و سپس فراموشی تا جنجال بعدی. این چرخه نشان می دهد که مسأله فقط به یک بازیکن یا یک پیشکسوت مربوط نیست. اگر چنین رفتارهایی صرفاً نتیجه ویژگی های شخصی افراد بود، انتظار می رفت با تغییر نسل ها کاهش پیدا کند. اما نسل جدید نیز در بسیاری موارد همان الگوها را بازتولید می کند. این تکرار بین نسلی، نشانه یک نقص ساختاری در مسیر تربیت بازیکنان است.

بازیکنی که از سنین نوجوانی فحاشی به داور یا هم تیمی را بدون پیامد آموزشی جدی تجربه می کند، ممکن است سال ها بعد همان رفتار را در سطح حرفه ای و در برابر دوربین ها تکرار کند. بازیکنی که مدیریت خشم، تحمل شکست، احترام به رقیب و کنترل هیجانات را به صورت نظام مند نیاموخته است، در شرایط فشار حرفه ای با همان ضعف هایی روبه رو خواهد شد.

تجربه باشگاه های پیشروی جهان

بررسی مدل های مختلف فوتبال جهان نشان می دهد که باشگاه های صاحب آکادمی های قدرتمند، توسعه بازیکن رانتهابه مهارت های فنی محدود نمی کنند. در بارسولنا و آکادمی لا ماسیا، توسعه شخصی بازیکنان در کنار آموزش فنی مورد توجه قرار گرفته است. در این رویکرد، موضوعاتی مانند مدیریت هیجانات، خود آگاهی، تصمیم گیری، تحصیل، عادت های سالم زندگی و هویت بازیکن مورد توجه قرار می گیرد. خانواده نیز در این فرآیند حضور دارد و توسعه بازیکن فقط به محیط تمرین محدود نمی شود.

بوروسیا دورتموند رویکرد دیگری دارد و از آیین نامه رفتاری مکتوب برای رده های مختلف سنی استفاده می کند. این آیین نامه فقط بازیکنان را مخاطب قرار نمی دهد و مربیان و والدین نیز در آن جایگاه مشخصی دارند. اصولی مانند احترام، گوش دادن به دیگران، پذیرش انتقاد و رعایت انصاف در رفتار با هم تیمی ها بخشی از این ساختار است. برای بازیکنان تازه وارد نیز از بازیکنان باتجربه تر به عنوان منتور استفاده می شود تا فرآیند ورود آنها به محیط جدید آسان شود.

در آژاکس، «شخصیت» یکی از چهار عنصر مد TIPS در کنار تکنیک، پیشش تاکتیکی و سرعت است. این جایگاه نشان می دهد که شخصیت در این مدل یک موضوع فرعی نیست، بلکه بخشی از فرآیند اصلی بازیکن سازی است. آموزش بازی جوانمردانه و پرداختن به موضوعاتی مانند تبعیض و فشار همدسالان نیز بخشی از این رویکرد است.

در آکادمی های لیگ برتر انگلیس نیز برنامه های مهارت های زندگی و توسعه شخصی برای بازیکنان جوان اجرا می شود. موضوعاتی مانند برنامه ریزی برای آینده، توسعه فردی، مشاوره شغلی و آمادگی برای زندگی پس از فوتبال در این برنامه ها قرار دارد. به این ترتیب، بازیکن فقط برای مسابقه و قرارداد آینده آماده نمی شود، بلکه برای زندگی حرفه ای و شخصی نیز آموزش می بیند.

فیفا نیز در برنامه های آموزشی خود بر مبارزه با تبعیض و آموزش بازی جوانمردانه در رده های پایه تأکید دارد. هدف چنین برنامه هایی این است که ارزش های اخلاقی و اجتماعی پیش از رسیدن بازیکنان به شهرت و سطح حرفه ای در آنها شکل بگیرد. در ژاپن نیز برنامه های آموزشی با تمرکز بر «صداقت ورزشی» به بازیکنان جوان فرصت می دهد درباره معضلات اخلاقی واقعی گفت و گو کنند و به جای حفظ کردن مجموعه ای از ممنوعیت ها، درباره این پرسش فکر کنند که من می خواهم چه نوع ورزشکاری باشم؟ این رویکرد، بازیکن را در فرآیند شکل گیری ارزش های شخصی خود مشارکت می دهد.

چرا پرخاشگری و بی اخلاقی در فوتبال ایران تکرار می شود؟

تنبيه می کنیم، اما تربیت نمی کنیم

در فضای مجازی، موج واکنش های عمومی، شکایت یا بیانییه، ورود کمیتۀ انضباطی و در نهایت محرومیت چند جلسه ای؛ سپس گذشت زمان و فراموشی ما چرا تا حاشیه بعدی. اگر این رفتارها فقط به شخصیت چند بازیکن یا مربی خاص مربوط بود، انتظار می رفت با تغییر نسل ها کاهش پیدا کند اما چنین اتفاقی رخ نداده است. نسل جدید نیز در مواردی همان الگوهای رفتاری نسل های گذشته را بازتولید می کند. این تکرار بین نسلی نشان می دهد که مسأله می تواند فراتر از خطاهای فردی و دارای ریشه های ساختاری باشد. یکی از مهم ترین ریشه های این چالش را باید در شیوه آموزش فوتبال پایه جست وجو کرد.

برنامه بسیاری از آکادمی های فوتبال ایران، حتی مجموعه های معتبر، عمدتاً بر مهارت های فنی، تاکتیکی و جسمانی متمرکز است؛ از پاسکاری و کنترل توپ گرفته تا آمادگی بدنی و تاکتیک های دفاعی و هجومی. همه این مهارت ها ضروری کافی اما برای ساختن یک فوتبالیست حرفه ای نیستند. بازیکنی که نمی تواند خشم خود را کنترل کند، شکست را بپذیرد، به داور احترام بگذارد یا در برابر تحریک هواداران واکنشی حرفه ای داشته باشد، با نقضی جدی وارد فوتبال حرفه ای می شود؛ نقضی که شاید در رده های پایه چندان دیده نشود، اما در سطح بزرگسالان و مقابل میلیون ها مخاطب آشکار خواهد شد. آموزش این مهارت ها نیز نباید به تذکرهای مقطعی مربیان محدود شود. مدیریت هیجان، تحمل شکست، احترام به رقیب، مسئولیت پذیری، ارتباط با رسانه، رفتار در شبکه های اجتماعی و نحوه مواجهه با شهرت کتا آموزش تکنیک و تاکتیک، برای تربیت شخصیت، مدیریت هیجان و اخلاق حرفه ای برنامه ای مشخص، مستمر و قابل ارزیابی نداشته باشند، چرخه «حاشیه، محرومیت، فراموشی» تکرار می گریزند. در حالی که بازیکنی پرسش اساسی همچنان پابرجاست: آیا فوتبال ایران فقط می خواهد بازیکن حرفه ای بسازد یا آماده است انسان حرفه ای هم تربیت کند؟ پرسش، آینده اخلاقی فوتبال ایران را رقم می زند.

باشگاه های بزرگ فوتبال جهان سال هاست متوجه شده اند که پرورش بازیکن حرفه ای بدون توجه به شخصیت او، پروژه ای ناقص است. در بسیاری از ساختارهای پیشرفته، بازیکنان از سنین پایین برای مواجهه با فشار، شکست، شهرت، رسانه و مسئولیت اجتماعی آماده می شوند و آیین نامه های رفتاری مشخصی برای آنها وجود دارد.

تذکر به جای آموزش

وجه مشترک این تجربه ها آن است که تربیت اخلاقی و شخصیتی، فعالیتانی جانبی و ماسبتی نیست، براین برنامه، زمان، نیروی انسانی و چهارچوب مشخص در نظر گرفته شده است. در فوتبال ایران، تربیت اخلاقی معمولاً

یا در سایه نتیجه گرایی و قهرمانی زود هنگام قرار می گیرد یا به چند تذکر شفاهی و جلسه های پراکنده محدود می شود. نبود روان شناس ورزشی تمام وقت در بسیاری از آکادمی های پایه، نبود سندن رفتاری الزام آور و مشارکت محدود خانواده ها در فرآیند تربیتی، از جمله شکاف های مهم در این حوزه است. نتیجه چنین ساختاری را می توان در رفتارهایی دید که هر چند وقت یک بار فوتبال ایران را تحت تأثیر قرار می دهد. بازیکنی که در سال های رشد خود فرصت کافی برای یادگیری مدیریت خشم، کنترل خشم و احترام به رقیب نداشته است، در سطح حرفه ای با همان کمبودها وارد میدان می شود؛ با این تفاوت که این بار رفتار او در برابر هزاران تماشاگر و میلیون ها مخاطب فضای مجازی قرار دارد.

بسیاری از افرادی که امروز در فوتبال حضور دارند، خودشان زمانی الگوی یک نسل بوده اند. بازیکن جوانی که وارد زمین می شود، فقط به بازی ستاره تیم نگاه نمی کند؛ به رفتار او هم نگاه می کند. برای همین، کسانی که در فوتبال مسئولیت دارند، چه مدیر، چه مربی و چه بازیکن، مسئولیت اجتماعی بزرگی بر عهده دارند. من نمی گویم می توان تمام حواشی فوتبال را یک شبه از بین برد. فوتبال با احساسات، فشار، رقابت و حتی اشتباه گره خورده است. اما می توان برای آن چهارچوب مشخصی داشت و اجازه نداد رفتارهای نادرست تبدیل به یک امر عادی شوند. اگر هر هفته شاهد اتفاقی باشیم و فقط درباره آن صحبت کنیم، هفته بعد دوباره اتفاق دیگری رخ خواهد داد. باید به جای واکنش های مقطعی، یک برنامه جدی و مستمر برای فرهنگ سازی داشته

امید و در نهایت تیم ملی، ما مسیر طولانی ای برای پرورش یک بازیکن داریم. اما در این مسیر، معمولاً بخش فنی با حساسیت بیشتری دنبال می شود و موضوعات اخلاقی و شخصیتی در حاشیه قرار می گیرند. در حالی که بازیکنی که امروز در رده نونهالان فوتبال بازی می کند، ممکن است چند سال بعد تبدیل به ستاره یک تیم بزرگ یا حتی بازیکن تیم ملی شود. پس چرا از همان امروز برای شخصیت او برنامه نداشته باشیم؟ چرا مربی پایه فقط مسئول آموزش فوتبال باشد و برای آموزش رفتار حرفه ای برنامه ای نداشته باشد؟ چرا خانواده ها، باشگاه ها، مربیان و فدراسیون در این زمینه یک برنامه منسجم و بلندمدت نداشته باشند؟ به اعتقاد من، پرورش بازیکن فقط به ساختن یک فوتبالیست خوب ختم نمی شود؛ ما باید انسان و ورزشکار حرفه ای تربیت کنیم.

در فوتبال پایه جست وجو کرد. من معتقدم اگر قرار است اتفاقی در فوتبال ما تغییر کند، باید از جایی شروع کنیم که شخصیت یک فوتبالیست در حال شکل گرفتن است؛ از همان روزهایی که یک کودک یا نوجوان برای نخستین بار وارد زمین فوتبال می شود و قرار است علاوه بر تکنیک و تاکتیک، رفتار حرفه ای و انسانی را هم یاد بگیرد. ما باید به بازیکن نوجوان یاد بدهیم که احترام به حریف، احترام به داور، احترام به مربی، کنترل خشم، مسئولیت پذیری و پذیرش شکست، به اندازه پاس صحیح و شوت زدن بخشی از فوتبال است. اگر این آموزش در سال های پایه جدی گرفته نشود، نمی توان انتظار داشت وقتی همان بازیکن به رده های بالاتر رسید، ناگهان همه این اصول را خودش یاد بگیرد. از فوتبال نونهالان و نوجوانان گرفته تا جوانان،

می کنند، بازیکنان را می بینند و از آنها الگو می گیرند. بنابراین طبیعی است که از فوتبال و اهالی آن انتظار داشته باشیم علاوه بر توانایی فنی، در رفتار و اخلاق هم الگو باشند. وقتی یک فوتبالیست، مربی یا حتی مدیر رفتاری انجام می دهد که با شأن ورزش و اخلاق حرفه ای فاصله دارد، نباید تصور کنیم ماجرا همان جا تمام می شود. این رفتارها دیده می شوند، درباره شان صحبت می شود و مهم تر از همه، توسط نسل بعدی فوتبال دیده و الگو برداری می شوند.

سال هاست درباره اخلاق در فوتبال صحبت می کنیم. کمیتۀ های اخلاق داریم، برنامه های فرهنگی داریم و در مقاطع مختلف از ضرورت اخلاق مداری حرف زده ایم، اما سؤال اینجاست که چرا هنوز شاهد تکرار بسیاری از همین اتفاقات هستیم؟ به نظر بخشی از پاسخ را باید

۷ هفته از لیگ بیست و هشتم گذشته و در این مدت، فارغ از نتایج و اتفاقات فنی، چیزی که بیشتر از همیشه ذهن من را درگیر کرده، حواشی و رفتارهایی است که متأسفانه همچنان در فوتبال ما دیده می شود. من درباره بازیکن خاصی صحبت نمی کنم؛ بحث من فراتر از یک بازیکن، یک مربی یا یک تیم است. صحبت درباره اتفاقاتی است که سال هاست در فوتبال ایران تکرار می شود و هر فصل با شکل و شمایل تازه دوباره خودش را نشان می دهد. فوتبال فقط یک مسابقه ۹۰ دقیقه ای نیست، فوتبال با زندگی میلیون ها نفر در ارتباط است. نوجوانان و کودکان زیادی مسابقات را دنبال

محمد انصاری کارشناس فوتبال

باشیم. فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری به مردان اخلاق نیاز دارد؛ آدم هایی که وقتی اسم شان می آید، در کنار توانایی فنی و موفقیت ورزشی، از شخصیت و رفتارشان هم یاد می شود. فوتبال ایران، فوتبال هیمن، فوتبال نیست. باشگاه ها، مربیان، بازیکنان، رسانه ها، خانواده ها و مسئولان، همه در این زمینه نقش دارند. اگر قرار است فوتبال ما آینده بهتری داشته باشد، باید از همین امروز روی نسل آینده کار کنیم. از زمین های خاکی و مدارس فوتبال، از نونهالان و نوجوانان، از همان سنی که هنوز شخصیت یک فوتبالیست در حال شکل گرفتن است. شاید یکی از حلقه های مفقوده ورزش ما همین باشد؛ اینکه سال ها برای ساختن بازیکن تلاش کرده ایم، اما به اندازه کافی برای ساختن شخصیت یک ورزشکار برنامه نداشته ایم.